

Tilslutning fra begge Parter, er der antagelig Haab om, at vi kunne faa Flertallets Underændringsforslag vedtaget. Jeg fik af den højtærede Ministers Udtalelser det Indtryk, at Ministeren vil bestræbe sig for, at den Prøve, som kan afholdes hvert halve Aar og muligt, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, med kortere Mellemlum, bliver afholdt med kortere Mellemlum end et halvt Aar, maaske kunde den tænkes afholdt med et Fjerdingaars Mellemlum. Da Mindretallet frafalder at stemme imod Underændringsforslaget, skal jeg ikke komme videre ind herpaa, men kun bemærke, at Flertallet netop er gaaet ud fra den Forudsætning, at man ikke bør lønne en Mand, saa længe han ikke er antagen i Statens Tjeneste, hvad han ikke er, medens han gaar paa Prøve. Skulde man give ham Løn i den Tid, kunde man næsten gaa til den Yderlighed at hævde, at han skulde have Løn i den Tid, han lod sig uddanne, f. Eks. til at tage Præliminæreksamen, som jo er en Betingelse for, at han kan blive antagen.

Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning til den højtærede Ministers Udtalelse angaaende §§ 3 og 4 i den hidtil gældende Kontorholdslov, som Udvalget har foreslaaet indsat i den nye Lov, hvad Ministeren ikke fandt nødvendigt; Udvalget har ment og mener fremdeles, at det, som bestemmes i disse to Paragraffer i den gamle Lov, fremdeles er gældende Lov, og derfor fandt Udvalget det rimeligt, at disse to Paragraffer i den lidt ændrede Form optoges i den nye Lov. Det er muligt, at Ministeren har Ret i, at Underændringsforslaget og Udvalgets Ændringsforslag komme til at staa noget i Modstrid med hinanden og maa ændres, men det er noget, som den højtærede Minister har lovet sin Bistand til, saa det kommer man nok over.

En Udtalelse af den højtærede Minister, som jeg og Lønningsudvalget og mulig alle Tingets Medlemmer kunne slutte sig til, gik ud paa, at en Kontorholdslov ikke bør være en Lønningslov. Vi have sikkert en Del Kontorholdslove — jeg tænker ikke her særlig paa Kontorholdsloven for Postvæsenet —, som i høj Grad ere Lønningslove. Sportler og Kontorholdsgodtgørelse ere i nogen Grad sammenblandede med Lønningerne; det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, det ligger ikke for her, men jeg mener, at Udvalget vilde være glad ved, om man kunde faa disse to Ting i højere Grad skilte ad. Der er ofte i Lønningsudvalget talt om, at vi i Virkeligheden ikke vide, hvad disse

Statsfunktionærer, som vi skulle give lidt mere Løn, egentlig have i Løn, naar man medregner baade den, som er normeret, og den, der kommer ind ved Sportler og ad andre Veje. Vi kunde ønske, at der blev givet Lønningslove, som fuldt ud vare Lønningslove, saaledes at alt andet blev skudt væk. Saa vidste vi, hvad vore Embedsmænd fik i Løn; nu vide vi det ikke.

Mortensen: Efter at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har taget sit Forbehold tilbage overfor Flertallets Underændringsforslag under Nr. 4, skal jeg sige, at vi Socialdemokrater heller ikke ville stemme imod det nu ved anden Behandling, men det sker under Hensyn til, at vi efter Forhandling med Ministeren vente til tredje Behandling at faa noget vedtaget i den Retning, vi ønske. Det er utvivlsomt, at vi ere mere i Overensstemmelse med Ministeren end Flertallet i Udvalget; vi haabe derfor inden tredje Behandling at kunne faa en Løsning af Spørgsmaalet mere i Overensstemmelse med Ministerens og vort Standpunkt end med Flertallets. Under disse Omstændigheder ville vi undlade at stemme imod Underændringsforslaget.

Ivar Berendsen: Jeg skal blot sige til den sidste ærede Taler, at hvis det virkelig kommer til Forhandling om denne Sag mellem anden og tredje Behandling, kunne det ærede Medlem og hans Partifæller være sikre paa min Medvirkning i den Retning. Hvad jeg udtalte om at frafalde Forbeholdet, var en naturlig Følge af, at Ministeren erklærede, at han ikke vilde tage sig det saa nær, hvis Underændringsforslaget blev vedtaget, og dertil sagde jeg: Naar en Administrationschef, der har forlangt en Bevilling, erklærer, at han ikke tager sig det saa nær, hvis den ikke bliver vedtagen, kunne de Partier, der ikke høre til hans eget Parti, dog ikke stille sig mere ministerielt end Ministeren selv. Men aabner der sig mellem anden og tredje Behandling Mulighed for at faa noget gennemført i den Retning, jeg ønsker, er jeg selvfølgelig parat til Forhandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 1 af *Indenrigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B.)
vedtoges uden Afstemning.